"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗର ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ନେବା ପାଇଁ ଏହି ପାଠଶାଳାକୁ ଆସିଛ, ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ ଏବଂ ନିଜର ନାମ ରେଜିଷ୍ଟରରେ ଲେଖାଇ ଦିଅ ତେବେ ସ୍□ର୍ଗରେ ଆସିଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ସ୍ମୃତି ନ ରହିବା କାରଣରୁ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କର ରିଗାର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନ ରଖୁ ନାହାଁନ୍ତି?

ଉତ୍ତର**:-** କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ମୃତି ରହେ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାଙ୍କୁ ସାରା ଦୁନିଆ ଡାକୁଛି, ମନେ ପକାଉଛି, ସେହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପିତା ଆମମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛି, ଯାହାର ଯେତିକି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ସେ ସେତିକି ସମ୍ମାନ ଦେଉଛି ।

ଗୀତ**:-** ଯୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସବୁ ସନ୍ତାନମାନେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ତ' ଏତେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏକାଠି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ବି ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ସିଧାସଳଖ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ଦୂରରେ ରହୁଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଡେରିରେ ମୁରଲୀ ମିଳିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଉନ୍ନତି ହୁଏ, ଆଉ ଯିଏ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କମ୍ ଉନ୍ନତି ହୁଏ । ନା, ପ୍ରକୃତରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଯିଏ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି, ସେମାନେ ଅଧିକ ପଢନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୁଏ । ଏତିକି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ବେହଦର ପିତା ଏଇଠି ଅଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କେତେକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବଡ-ବଡ ଭୁଲ୍ ହେଉଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି ଯେ, ବେହଦର ବାବା, ଯାହାଙ୍କୁ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ମନେ ପକାଉଛି, ସିଏ ଆମ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ପାଇଁ ମାର୍ଗ ବତାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତଥାପି ବି ଏତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ମାତାମାନେ କେତେ ମାଡ ଖାଆନ୍ତି, ଛଟପଟ ହୁଅନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପଦ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ କହୁନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ତ' ଏକାଭଳି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବନ୍ଧନରେ ଥିବା ମାତାମାନେ ବାହାରେ ରହି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପୁଣ୍ୟ ଜମା କରନ୍ତି । ଏହି ଗୀତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଇଁ ଯେମିତି ବି ଅର୍ଥ ହେଉ, ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି, ପ୍ରିୟତମ କିଏ, ସିଏ କାହାର ପ୍ରିୟତମ? ଆତ୍ମା ନିଜକୁ ଜାଣି ନାହିଁ, ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ କିପରି ଜାଣିବ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ତ ଅଟେ ନା । ମୁଁ କ'ଣ, କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ଯଦି ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବେ, ତେବେ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଜଣା ଥିବା ଦରକାର । ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା କାରଣରୁ ନା ନିଜକୁ, ନା ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହାର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ସ୍□ର୍ଗରେ ବି ବହୁତ ପଦ ଅଛି । କେହି ରାଜା-ରାଣୀ ହୁଅନ୍ତି, କେହି ପ୍ରଜା ହୁଅନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ପୁଣି ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସିଛି । ସମସ୍ତେ ତ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବେ ପଢନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜେ ବୁଝି ନିଅନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହା ହୋଇ ପାରିବୁ । ସମର୍ପଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସମସ୍ତେ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏପରି କୌଣସି ଛି-ଛି ବିକାରୀ କାମ ହୁଏ ନାହିଁ । କେତେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଅବଗୁଣ ଥାଏ । ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମେ କଣ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବୁ, ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହିଁ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିବ ଯେ ମୁଁ କ'ଣ ଏହିପରି ହୋଇ ପାରିବି, ତେବେ ବାବା ବତାଇ ଦେବେ । ନିଜକୁ ଦେଖିଲେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦ ପାଇ ପାରିବି କି ନାହିଁ । ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର ନା । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ତ ଏପରି କଥା ନଥାଏ । ସେଠାରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ରହିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହେଉଥିବା ରାଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହ କରିଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ତ' ମାତା-ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ବେହଦର ବାବା ସାରା ଦୁନିଆକୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି (ପଞ୍ଜିକରଣ) କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି କରୁଛ ନା । ସ୍□ର୍ଗର ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ଦେଉଛ । ଏଠାରେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ପାସ୍‌ପୋର୍ଟ ମିଳୁଛି । ବାବା କହିଥିଲେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯିଏ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଫଟୋ ରହିବା ଉଚିତ୍, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ପାଖରେ ମୁକୁଟ ଏବଂ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବା ଫଟୋ ରହୁ । ମନରେ ଚିନ୍ତନ ଆସୁ ଯେ ଆମେ ଏହିପରି ହେଉଛୁ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନମୁନା ରଖିବା ଦରକାର - ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗ । ମନେକର ଜଣେ ବାରିଷ୍ଟର ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସିଏ ଗୋଟିଏ ପଟେ ସାଧାରଣ ଡ୍ରେସରେ ଅନ୍ୟ ପଟରେ ବାରିଷ୍ଟରୀ ଡ୍ରେସରେ ରହନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଟେ ସାଧାରଣ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ଅଟ । ତୁମର ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଅଛି ନା - ଯେଉଁଠି ତୁମେ ପଚାରୁଛ ଯେ କ'ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ଏହିଭଳି ବାରିଷ୍ଟର ଆଦି ହେବ, ନା ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବ । ଏହିପରି ଚିତ୍ର ତିଆରି ହେବା ଦରକାର । ବାରିଷ୍ଟର ଜଜ୍ ଆଦି ତ' ଏହି ଦୁନିଆର ଅଟନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହେବାର ଅଛି । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ଆମେ ଏହିପରି ହେଉଛୁ । ଜ୍ଞାନ କେତେ ବଢିଆ । ଚିତ୍ର ବି ବଡ ଆକାରର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହେବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ବାରିଷ୍ଟରୀ ପଢୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାରିଷ୍ଟର ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇ ବାରିଷ୍ଟର ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ଆମର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ରହିଛି, ତେଣୁ ଆମେ ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ହେଉଛୁ । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବା କରିବା ଦରକାର । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ ହେବ । ଆମେ ଏପରି ହେଉଛୁ, ତେଣୁ ଆମ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଦରକାର । ନର୍କ ପରେ ସ୍□ର୍ଗ ହେଉଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏହି ପାଠପଢା ଆମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଦେଉଛି, ଏଥିରେ ପଇସା ଆଦିର ଦରକାର ନାହିଁ । ପାଠପଢା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଜଣେ ବହୁତ ଗରିବ ଲୋକ ଥିଲା, ପଢିବା ପାଇଁ ପଇସା ନଥିଲା । ପୁଣି ପାଠ ପଢି ଏତେ ବିଜ୍ଞ ହୋଇଗଲା ଯେ ରାଣୀ ଭିକ୍ଟୋରିଆଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଗଲା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏବେ କେତେ ଗରିବ ଅଟ । ବାବା ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କେବଳ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଛି । ବତୀ ଆଦି ଜଳାଇବା କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । କେଉଁଠାରେ ବି ବସି ମନେପକାଅ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଯାହାକି ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ଯୋଗରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ । ଏହା ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ ନା । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୁଏ । ପାଠପଢାରେ ମାୟା କିଛି କରି ନ ଥାଏ । ପାଠପଢା ଠାରୁ ଯୋଗର ନିଶା ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ତେଣୁ ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗର ଗାୟନ ଅଛି । ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ । ଯୋଗ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳେ - ଏହିପରି ଭାବିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୁଣି ତା' ସହିତ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ତ ପ୍ରାଚୀନ କୁହାଯାଏ । ତାକୁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହି ଦେଇଛନ୍ତି । କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ବତାଉଛନ୍ତି । କିଏ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ଆଉ କିଏ ଆଉ କହୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ବାହାରକୁ ଗଲେ ବି ଚିତ୍ର ମିଳିବ । ଇଏ ତ ବ୍ୟାପାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କପଡାରେ ମଧ୍ୟ ଛାପି ପାରିବ । ଯଦି କାହା ପାଖରେ ବଡ ସ୍କ୍ରିନ୍ ପ୍ରେସ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଧା-ଅଧା କରିଦିଅନ୍ତି । ପୁଣି ଏପରି ଯୋଡି ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଜଣା ବି ପଡେ ନାହିଁ । ବେହଦର ବାବା ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ ସରକାର କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି କିଏ ଛପାଇ ଦେଖାଇବେ, ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କରିବି । ଏହି ଚିତ୍ର କପଡାରେ ଛପାଇ ବିଦେଶକୁ ନେଇ ଗଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ର ପାଇଁ ତୁମକୁ ୫-୧୦ ହଜାର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେବେ । ସେଠାରେ ତ' ବହୁତ ପଇସା ଅଛି । ଏହା ହୋଇପାରିବ, କାହିଁକି ନା ବହୁତ ବଡ-ବଡ ପ୍ରେସ ଅଛି, ସହରର ବିଭିନ୍ନ ଦୃଶ୍ୟ - ଏହିପରି ଛପା ହେଉଛି ସେ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଛପା ହୋଇ ପାରିବ । ଏହା ଏପରି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଜିନିଷ, ଯେ କହିବେ ଏଥିରେ ହିଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ଆଉ କାହା ପାଖରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଏହା କାହାକୁ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ - ପୁଣି ବୁଝାଇଲାବାଲା ମଧ୍ୟ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ହୁସିଆର ହେବା ଦରକାର । ଇଂରାଜୀ ତ' ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବି ତ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାର ଅଛି ନା । ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ସେମାନେ ହିଁ ବିନାଶ ଅର୍ଥେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ବୋମା ଆଦି ଅଛି, ଯଦି ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶିଯିବେ, ତେବେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଡ୍ରାମା ଏପରି ତିଆରି ହୋଇଛି ଯଦ୍□ାରା ତୁମେ ହିଁ ଯୋଗବଳ ଆଧାରରେ ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ନେଉଛ । ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ବିଜ୍ଞାନ, ତୁମର ହେଉଛି ନୀରବତା । କେବଳ ବାବା ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେପକାଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜ ସମାନ କରି ଗଢ ।

ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ନେଉଛ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚୟ ଲଢେଇ କରିବେ । ମଝିରେ ତୁମକୁ ହିଁ ଲହୁଣୀ ମିଳିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ମୁଖରେ ଲହୁଣୀ ରୂପକ ସ୍□ର୍ଗର ଗୋଲକ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କଥାରେ ଅଛି, ଦୁଇ ଜଣ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଲଢିଲେ, ତୃତୀୟ ଜଣକ ଲହୁଣୀ ଖାଇଗଲା । ଏପରି ବି ହେଉଛି । ତୁମକୁ ସାରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ଲହୁଣୀ ରୂପେ ମିଳୁଛି । ତେବେ ତୁମେ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ । ବାଃ ବାବା, ଏହା ଆପଣଙ୍କର ଚମତ୍କାରିତା ଅଟେ । ଏହା ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ - ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଏହା କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ନ ଥିବ । ସେହି ସମୟରେ ଆଉ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉ ନାହିଁ, ତୁମକୁ କରାଉଛି । ତୁମେ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ । ମୁଁ ପରମାତ୍ମା ତ' ଅଶରୀରୀ ଅଟେ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶରୀର ଅଛି । ତୁମେ ହେଉଛ ଦେହଧାରୀ । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଅଛି । ଯେପରି ତୁମେ ଆତ୍ମା, ସେହିପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ଅଟେ । ମୋର ଜନ୍ମ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଅଲୌକିକ, ଆଉ କେହି ମଧ୍ୟ ଏପରି ଜନ୍ମ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ହୋଇଛି । ଯଦି ଏବେ କେହି ମରିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଛି । ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ବୁଝିବେ । କେତେକ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ହୋଇଥାଆନ୍ତି, ତିନୋଟି ଗ୍ରେଡ୍ର (ଶ୍ରେଣୀର) ଥାଆନ୍ତି । ଶେଷ ଶ୍ରେଣୀର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ କୁହାଯାଏ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି ଯେ ଇଏ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରେଡରେ ଅଛନ୍ତି, ଇଏ ଦ୍□ିତୀୟ ଗ୍ରେଡରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅଛନ୍ତି । ପାଠପଢା ତ ଗୋଟିଏ । ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପାଠପଢି ଆମେ ଦ୍□ିମୁକୁଟଧାରୀ ହେବା । ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଦ୍□ିମୁକୁଟଧାରୀ ଥିଲୁ, ପୁଣି ଏକ ମୁକୁଟଧାରୀ ହେଲୁ, ପୁଣି ଏବେ ମୁକୁଟ ବିହୀନ

ହୋଇଯାଇଛୁ । କୁହାଯାଏ, ଯେପରି କର୍ମ, ସେହିପରି ଫଳ ମିଳିଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଭଲ କର୍ମ କରିଲେ ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭଲ ଫଳ ମିଳିବ । କେହି ଏପରି କର୍ମ କରନ୍ତି, ଯିଏ କି ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ରୋଗୀ ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମଭୋଗ ଅଟେ ନା । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ଏଇଠି ଯେପରି କର୍ମ କରନ୍ତି, ତାହାର ଭଲ ବା ମନ୍ଦ ଫଳ ପାଆନ୍ତି । ଯଦି କେହି ସାହୁକାର ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ କର୍ମ କରିଥିବେ । ଏବେ ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପ୍ରାରବ୍ଧ ତିଆରି କରୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନର ପରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ, ସେଠାରେ ଗରିବ ଓ ସାହୁକାର ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ତ ରହିଥାଏ । ତାହା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଅବିନାଶୀ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ମିଳେ । କର୍ମ ତ’ ଚାଲିଛି ନା । ଏହା ହେଉଛି କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ର । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଉଛି, ସ୍□ର୍ଗର କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର । ସେଠାରେ ବିକର୍ମ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ସବୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବା ଉଚିତ । କ୍□ଚିତ୍ କେତେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ପଏଣ୍ଟ ଲେଖନ୍ତି । ଚାର୍ଟ ବି ଲେଖି-ଲେଖି ପୁଣି ଥକିଯାଆନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଏଣ୍ଟ ଲେଖିବା ଉଚିତ । ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ପଏଣ୍ଟ ଅଛି, ଯାହାକି ତୁମେ ସବୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଭୁଲିଯିବ । ପୁଣି ପଶ୍ଚାତାପ କରିବ ଯେ ଏହି ପଏଣ୍ଟ ତ’ ମୁଁ ଭୁଲିଗଲି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୁଏ । ବହୁତ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତି, ପୁଣି ତା’ ପରଦିନ ମନେପଡିଥାଏ । ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜର ଉନ୍ନତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ । ବାବା ଜାଣନ୍ତି କେହି କ୍□ଚିତ୍ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ ଚାର୍ଟ ଲେଖୁଥିବେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ବିନାଶୀ ରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଇଏ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ବହୁତ ପିଲା ଯୋଗରେ ହିଁ ଫେଲ୍ ହୁଅନ୍ତି । ସଠିକ୍ ସ୍ମୃତିରେ କ୍□ଚିତ୍ କେହି ଘଣ୍ଟାଏ ବା ଦେଢ ଘଣ୍ଟା ରହିପାରନ୍ତି । ୮ ଘଣ୍ଟା ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକାର ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି । ବସି-ବସି ମନେପକାଇବା ମାତ୍ରେ ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଏ । ଏହା ବି ଏକ ସାକ୍ଷାତକାର ଅଟେ । ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରକୁ ମନେପକାଇଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ’ ଜଣେ ପ୍ରେମିକ ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେ ସବୁ ପ୍ରେମିକା ଅଟ । ସେଇ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରିୟତମ ତ’ ସର୍ବଦା ଗୋରା ଅଟନ୍ତି । ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ହେଉଛି ଯାତ୍ରୀ, ସଦା ସୁନ୍ଦର ଅଟେ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର କରୁଛି । ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ନୈସର୍ଗିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । ଏଠାରେ ତ କିଭଳି-କିଭଳି ଫେସନ କରୁଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ଏକରସ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ରହିବ । ତୁମେ ଏବେ ଠାରୁ ଏପରି ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ପୁରୁଣା ପତିତ ଦେଶ, ପତିତ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ଶରୀର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରି ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ଆଗକୁ ତୁମେ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯିବ । ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ସେତେ ବୁଝିବ । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲ, ଏବେ ପୁଣି କରୁଛ । ବିନା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କିଛି ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ପୁଣି ହେବ । କଳିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ସ୍□ର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ରାଜଧାନୀ ନିଶ୍ଚିତ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ପୂର୍ବ କଳ୍ପ ସିଦୃଶ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ ହେବା ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେବେ ତୁମ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବି ବିକାରୀ କର୍ମ ହେଉ ନ ଥିବ, ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନ ଥିବ ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳି ପାରିବ ।

(୨) ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଯେଉଁ ଭଲ ଭଲ ପଏଣ୍ଟ ସବୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ସେଗୁଡିକୁ ନୋଟ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ସେଗୁଡିକୁ ମନେ ପକାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ନିଜର ଉନ୍ନତି ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ବାଳକ ଏବଂ ମାଲିକ ପଣିଆର ସମାନତା ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ଯେପରି ବାଳକ ପଣିଆର ନିଶା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ରହିଛି ସେହିପରି ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର । ତେବେ ମାଲିକ ପଣିଆର ବିଶେଷତା ହେଲା ଯେତିକି ମାଲିକ ଅଟ ସେତିକି ବିଶ୍□ ସେବାଧାରୀର ସଂସ୍କାର ସର୍ବଦା ଜାଗ୍ରତ ରୂପରେ ରହୁ । ମାଲିକପଣିଆର ନିଶା ଏବଂ ବିଶ୍□ ସେବାଧାରୀର ନିଶା ଯଦି ସମାନ ରୂପରେ ରହିବ ତେବେ କୁହାଯିବ ବାପ୍ ସମାନ । ବାଳକ ଏବଂ ମାଲିକ ଦୁଇଟି ଯାକ ସ୍□ରୂପ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ଜ୍ଞାନର ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଅଧୀନତା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଯେପରି ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ସ୍□ାଭାବିକ ହୋଇଗଲାଣି ସେହିପରି ମାନସୀକ ସେବା ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ଏବଂ ସ୍□ାଭାବିକ ହେଉ । ଯଦି ବାଣୀ ସହିତ ମାନସୀକ ସେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ସେବା ମଧ୍ୟ କରିଚାଲିବ ତେବେ ତୁମକୁ କମ୍ କଥା କହିବାକୁ ପଡିବ । କଥା କହିବାରେ ଯେତିକି ଶକ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛ ତାହା ମାନସୀକ ସେବାର ସହଯୋଗ କାରଣରୁ ବାଣୀର ଶକ୍ତି ଜମା ହେବ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେବା ଅଧିକ ସଫଳତା ଅନୁଭବ କରାଇବ ।